

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej, zmienionej dyrektywą 2009/136/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r., w związku z art. 2 akapit drugi lit. f) tej dyrektywy i art. 95 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych)

należy interpretować w ten sposób, że:

wymagana jest „zgoda”, w rozumieniu art. 4 pkt 11 tego rozporządzenia, abonenta operatora usług telefonicznych, aby dane osobowe tego abonenta zostały umieszczone w publicznie dostępnych spisach abonentów i usługach biura numerów, publikowanych przez dostawców innych niż ten operator, przy czym zgoda ta może zostać udzielona bądź wspomnianemu operatorowi, bądź jednemu z tych dostawców.

- 2) Artykuł 17 rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

złożone przez abonenta żądanie wycofania jego danych osobowych z publicznie dostępnych spisów abonentów, a także telefonicznych usług biura numerów stanowi skorzystanie z „prawa do usunięcia danych” w rozumieniu tego artykułu.

- 3) Artykuł 5 ust. 2 i art. 24 rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

krajowy organ nadzorczy może wymagać, aby dostawca publicznie dostępnych spisów abonentów i usług biura numerów, jako administrator, podjął odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu poinformowania administratorów będących osobami trzecimi, mianowicie operatora usług telefonicznych, który przekazał mu dane osobowe swojego abonenta, a także innych dostawców publicznie dostępnych spisów abonentów i usług biura numerów, którym dostarczył takie dane, o wycofaniu zgody tego abonenta.

- 4) Artykuł 17 ust. 2 rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

nie sprzeciwia się on temu, aby krajowy organ nadzorczy nakazał dostawcy publicznie dostępnych spisów abonentów i usług biura numerów, do którego zwrócono się o zaprzestanie publikowania danych określonej osoby, aby podjął on „rozsądne działania”, w rozumieniu tego przepisu, służące poinformowaniu dostawców wyszukiwarek internetowych o tym żądaniu usunięcia danych.

(¹) Dz.U. C 189 z 17.5.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus – Finlandia) – Soda-Club (CO2) SA, SodaStream International BV/MySoda Oy

(Sprawa C-197/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Prawo znaków towarowych – Rozporządzenie (UE) 2017/1001 – Artykuł 15 ust. 2 – Dyrektywa (UE) 2015/2436 – Artykuł 15 ust. 2 – Wyczerpanie praw przyznanych przez znak towarowy – Butle zawierające dwutlenek węgla – Wprowadzenie do obrotu w państwie członkowskim przez właściciela znaku towarowego – Działalność dystrybutora polegająca na napełnianiu i ponownym etykietowaniu butli – Sprzeciw właściciela znaku towarowego – Uzasadnione powody, aby sprzeciwić się dalszemu obrotowi towarami oznaczonymi znakiem towarowym]

(2022/C 472/14)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Soda-Club (CO2) SA, SodaStream International BV

Strona pozwana: MySoda Oy

Sentencja

Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej i art. 15 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych

należy interpretować w ten sposób, że:

właściciel znaku towarowego, który wprowadził do obrotu w państwie członkowskim oznaczone tym znakiem towarowym towary przeznaczone do wielokrotnego ponownego użycia i napełniania, nie ma prawa sprzeciwić się, na mocy tych przepisów, dalszemu obrotowi tymi towarami w tym państwie członkowskim prowadzonemu przez dystrybutora, który dokonał ponownego napełnienia i zastąpił etykietę ukazującą pierwotny znak towarowy inną etykietą, pozostawiając jednocześnie na wspomnianych towarach widoczny pierwotny znak towarowy, pod warunkiem że ta nowa etykieta nie wywołuje u konsumentów błędnego wrażenia, iż między dystrybutorem a właścicielem znaku towarowego istnieje powiązanie gospodarcze. To prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd należy oceniać całościowo w świetle wskazówek umieszczonych na towarze i na jego nowej etykiecie oraz w świetle praktyk w zakresie dystrybucji istniejących w danej branży i poziomu wiedzy konsumentów o tych praktykach.

(¹) Dz.U. C 242 z 21.6.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Allianz Benelux SA/État belge, SPF Finances

(Sprawa C-295/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system opodatkowania stosowany w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich – Dyrektywa 90/435/EWG – Artykuł 4 ust. 1 – Prawo spółki dominującej do zwolnienia dywidend wypłaconych przez jej spółkę zależną – Przeniesienie nadwyżki dochodu ostatecznie opodatkowanego na kolejne lata podatkowe – Przejęcie spółki posiadającej nadwyżkę dochodu ostatecznie opodatkowanego przez inną spółkę – Uregulowania krajowe ograniczające przeniesienie nadwyżek na spółkę przejmującą]

(2022/C 472/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Allianz Benelux SA

Strona przeciwna: État belge, SPF Finances

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich